

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 54/05
10.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i BB**, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbama branioca optuženog AA - advokata AB i branioca optuženog BB - advokata AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Somboru, K. 79/04 od 21. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, dana 10. marta 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i u odnosu na ovog optuženog presuda Okružnog suda u Somboru, K. broj 79/04 od 21. decembra 2004. godine **SE POTVRĐUJE**.

UVAŽAVA SE žalba branioca optuženog BB i u odnosu na ovog optuženog, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Somboru K. 79/04 od 21. decembra 2004. godine, u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog BB, za krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ, za koje je navedenom presudom oglašen krivim, **OSUĐUJE** na novčanu kaznu u iznosu od 20.000,00 dinara, koju je dužan da plati u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, a u slučaju nenaplativosti ista će se zameniti računajući svakih započetih dve stotine dinara u jedan dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Somboru optuženi AA i BB oglašeni su krivim zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ i osuđeni i to: optuženi AA na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, a optuženi BB na kaznu zatvora u trajanju od jednog meseca; optuženi su obavezani da sudu na ime troškova krivičnog postupka plate po 5.000,00 dinara i na ime paušala po 3.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

- branilac optuženog AA, telegramom, zbog odluke o kazni, s`predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne uslovna osuda;

- branilac optuženog BB, zbog odluke o izrečenoj kazni, s`predlogom da se prvostepena presuda preinači i

optuženom izrekne uslovna osuda ili novčana kazna.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 174/05 od 28. januara 2005. godine, predložio je da se žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama, i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženih, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, uvek pazi po službenoj dužnosti, a u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Ispitujući odluku o kazni u odnosu na optuženog AA, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, u smislu člana 41. OKZ, pravilno ocenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima, navedenim u obrazloženju pobijane presude dao onaj značaj koji u slučaju optuženog i zaslužuju. Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, srazmerna težini krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva neophodna i nužna za ostvarivanje svrhe kazne predviđena članom 33. OKZ. Stoga se žalbeni navod branioca optuženog AA, da se istom izrekne uslovna osuda, ocenjuje neosnovanim. Ovo tim pre, što se u žalbi ne iznosi ni jedna nova olakšavajuća okolnost a koja bi opravdala žalbeni predlog.

Ispitujući odluku o kazni u odnosu na optuženog BB, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno cenio sve okolnosti koje u smislu člana 41. OKZ utiču na vrstu i visinu kazne, ali da je utvrđene olakšavajuće okolnosti navedene na strani 8 obrazloženja pobijane presude podcenio, dok je otežavajuće okolnosti - ranije osuđivanosti optuženog dao isuviše veliki značaj, što je za posledicu imalo izricanje kazne zatvora koja nije adekvatna težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog. S` toga je Vrhovni sud, dajući utvrđenim okolnostima onaj značaj koji u slučaju optuženog BB i zaslužuju, a posebno ceneći da je od ranijih osuda proteklo 10 godina, Vrhovni sud je optuženog osudio na novčanu kaznu u iznosu od 20.000 dinara, nalazeći da ta kazna odgovara težini učinjenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog i okolnostima konkretnog slučaja od uticaja na vrstu i visinu kazne i da je potrebna ali i dovoljna za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ. Prilikom odmeravanja visine kazne sud je imao u vidu i materijalne prilike optuženog i njegove porodice.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. i 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

TT